

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е 30 сребърни гроша, а за тестъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то медѣисидіе ще ся прѣста на 20 гр. рубли-та за 16 гр. и франкъ-тъ за 4 $\frac{1}{2}$ гр. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сѣ придоплатени и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ грунъ, или въ Австрійскы пощенскы тилбры (пулове) на Редакторъ-тъ у Америкалъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія сѣ вѣщѣватъ по 2 гр. на редъ-та.

Брой 41

Любовь-та на родители-тъ къмъ чада-та имъ е вынѣжы по-сила на отколкото любовь-та на чада-та къмъ родители-тъ; но кой чловѣкъ е показалъ къмъ Небесныя си Отецъ поне единъ хылядижъ часть отъ любовь-тъ, който Богъ показва къмъ него ?

(1) Мат 5; 14.

СВ. СОФІЯ ВЪ ЦАРИГРАДЪ.

Въ начало-то на 532-ра години, императоръ-тъ Юстиніанъ помисли да направи единъ църква, която да надмива венчкы-тъ други църквы въ свѣта. Тъзи църква Юстиніанъ искаше да посвети въ память на Въвнж-тъ Прѣмж-дростъ. Зданіе-то трѣбваше да бѣде огромно и за това голѣмы разности ся изнеквахъ.

Той расхвърли голѣмъ данѣкъ върху подданици-тъ си, повика най-искусны-тъ художници отъ разны страны, събра десетъ хиляды работници, и постави най-прочутыя въ онуй врѣме архитекторъ за тѣхенъ главатаръ; а въ сѣщо-то врѣме самъ Юстиніанъ всякой день надзираше работъ-тъ, съвѣташе ся съ архитектора, и промѣняваше и поправяше много нѣща, защото и той имаше обширны понятія отъ това искусство. Скъпи дарове му ся испращахъ отъ разны градове и лица. Всякъ вечеръ на работници-тъ ся заплащаше въ сребро, и тѣи църква-та ся съзида въ разстояние на петъ години и десетъ мѣсеца.

За да влѣзете отъ къмъ прѣднж-тъ часть, която е на западнѣ-тъ край на църквж-тъ, выи трѣбва да минете прѣзъ единъ дворъ съ единъ щернѣж за водж въ срдѣж-тъ и съ тремъ на около. Тука ще видите три голѣмы врата, които водятъ въ вътрѣшность-тъ. Първа-та часть на зданіе-то е едно тѣсно мѣсто, на което дължина-та ся простира отъ сѣверныя до южныя край на зданіе-то. То е послано съ разны видове мраморъ, и служи като вънкашенъ тремъ. Петъ врата водятъ отъ вънкашнѣ-тъ въ вътрѣшнѣ-тъ тремъ и отъ тамъ прѣзъ деветъ врата ся влиза въ навѣ-тъ или срдѣж-тъ на църквж-тъ. Венчкы-тъ входове сж отъ мраморъ, врата-та отъ тучъ, а зидове-тъ между врата-та отъ разнообразенъ мраморъ и искусно искованъ алебастеръ. Надъ голѣмы-тъ срдѣжнѣ врата е былъ изобразенъ образъ-тъ на Христа съ Дѣвж Маріѣж отъ деснж-тъ и Св. Іоаннъ Кръститель отъ лѣвж-тъ му странж, и единъ императоръ колѣнчилъ прѣдъ Христа, който го благославя.

Като влѣзете въ срдѣж-тъ на църквж-тъ, выи ще видите на горѣ амвонъ-тъ, отъ дѣто ся е чело Св. Писаніе. Този амвонъ е былъ направенъ отъ чистъ алебастеръ и подкрѣпенъ отъ сребърны и златны стѣлпове блестящи съ драгоценны каменіе.

Ако сега обърнете очи-тъ си право на горѣ, выи ще видите грамаднѣ-тъ сводъ, който покрыва зданіе-то. Този сводъ е сто и осмдесетъ крака высокъ, и сто и осмдесетъ крака широкъ, и ся поддържа отъ четири голѣмы каменны стѣлпове. На истокъ и на западъ отъ него има по единъ полу-сводъ, и тѣ ся съединяватъ съ части отъ други по-малкы сводове. Като ся страхувалъ отъ огнь, Юстиніанъ не искалъ да направи сводъ-тъ дървенъ, но за да не бѣде много тежкъ, той употребилъ единъ видъ камень, толкова лекъ щото плува надъ водж-тъ, и единъ видъ тухлы, които сж шесть пѣти по-леки отъ обыкновенны тухлы. Сводъ-тъ ималъ двадесетъ и четири малкы прозорцы. Отъ вътрѣ былъ испжстренъ съ частичкы отъ стѣкла съ разны краски. Тѣзи стѣклени частичкы, искусно наредены, отдавали единъ чуднж хубостъ на сводъ-тъ. Повече-то отъ тѣхъ сж испопадали вече, а други слѣдватъ да падатъ.

Прѣдъ олтарь-тъ има едно обширно мѣсто за церковныя ликъ. Какво ли мыслите да е было чело-то на тоя ликъ? Юстиніанъ отрѣдилъ за служители на църквж-тъ 60 свѣщенныци, 100 дѣяконы, 90 поддѣяконы, 110 четцы и 20 пѣвцы — всичко 380 на брой, като оставите на странж 40 калугерныци и 100 вратары.

Близко до южныя стѣлпъ на сводъ-тъ, къмъ истокъ, былъ столъ-тъ за Императора, при сѣверныя стѣлпъ былъ столъ-тъ за Патриарха. Галеріи-тъ за жены-тъ были посланы съ прозраченъ мраморъ и зидове-тъ имъ направени тоже отъ мраморъ. На источныя край отъ сѣвернж-тъ галеріѣж былъ столъ-тъ за Императрицж-тъ.

Въ срдѣж-тъ на олтарь-тъ стояла св. трапеза, задъ коѣто имало единъ по-голѣмъ столъ за Патриарха и отъ двѣ-тъ страны покрай зидъ-тъ други по-малкы столове за владыцы-тъ. Венчкы-тъ тѣзи столове были посребрени. Длѣжина-та на църквж-тъ отъ истокъ къмъ югъ е триста и четиридесетъ крака.

Не ни е възможно да опишемъ впечатлѣнія-тъ видове мраморны каменіе и плочи и украшения употреблены въ това зданіе. Вкратцѣ ще кажемъ че дюшеме-то бѣше само отъ мраморъ, потонъ-тъ бѣше богато украсенъ съ кристалы, безцѣпны каменіе, злато и кехлибаръ.

Никой не може да не прикаже или опише хубостъ-тъ на стѣлпове-тъ и зидове-тъ на Св. Софіѣж. Чужденецъ, като влѣзе вътрѣ, въображава ся че ся намира въ единъ полянж съ най-хубавы цвѣта. Той ще ся очуди като види шарове подобны на морскж водж, на трѣвж и на дървенны листа и пр.

И ный трѣбва да ся съгласимъ съ оныи които мыслятъ че въ направж-тъ на Св. Софіѣж сж ся издвигли около 15 милиона лиры. Не трѣбва да ни ся види чудно дѣто, като ся свършила църква-та, Юстиніанъ извикалъ: "Слава на Бога, който мя удостои за да направѣж това: Соломоне, азъ ты заминѣхъ."

ИСТОЧНИЦИ ЗА ХРАНЖ НА РАСТЕНІЯ-ТА.

Растенія-та придобиватъ единъ часть отъ хранж-тъ си отъ въздухъ-тъ, чрѣзъ листы-тъ си и чрѣзъ други зелены части, а останалж-тъ часть придобиватъ отъ земж-тъ чрѣзъ корени-тъ си. Това ся е доказало отъ много химическы опыты.

Вода. — Растенія-та имать силж да попиватъ водж чрѣзъ листы-тъ си, по повече вода тѣ прѣиматъ отъ земж-тъ. Земж-та попива водж отъ атмосферж-тъ, корени-тъ ѣж попиватъ отъ неж.

Органическо вещество, т. е. вжглеродъ, кислородъ и водородъ. — Вжглеродъ-тъ на растенія-та ся зема отъ атмосферж-тъ. Листы-тъ попиватъ вжглероднж-тъ кислотж, и съ помощъ-тъ на свѣтлинж-тъ тѣ отдѣлятъ вжглеродъ-тъ и кислородъ-тъ и, като оставятъ кислородъ-тъ свободенъ, и така прѣчистватъ въздухъ-тъ, а пакъ тѣ задржкатъ вжглеродъ-тъ. Вжглеродъ-тъ ся съединява съ водородъ, кислородъ и селитрородъ, за да ся съставятъ разны-тъ части на растеніе-то — корень-тъ, стебло-то, листы-тъ и сѣме-то, дърво-то и кора-та, клей-тъ, нишесте-то (крахмалъ-тъ), захаръ-та и пр. Атмосфера-та доставя вжглеродъ повече отъ колкото растенія-та изискватъ. Най-добри-тъ опыты показватъ че почти всичкы-тъ вжглеродъ ся придобыва отъ въздухъ-тъ. Источникъ-тъ на кислородъ-тъ и водородъ-тъ не е ко-

нечно опрѣдѣленъ. Твърдѣ вѣроятнѣо е че вода-та, която ся попива чрѣзъ корень-тъ, е главный-тъ нмъ источникъ, ако не всичкы-тъ.

Селитрородъ. — Обработены-тъ ни растенія придобиватъ по-много-то отъ селитрородъ-тъ си отъ земж-тъ чрѣзъ корени-тъ си. Много-годишенъ трудъ и голѣмо количество пары сж ся посветили за изучаваніе-то на селитрородъ-тъ като хранж на растенія-та. Теорія-та че растенія-та ся ползуютъ отъ свободныя селитрородъ на въздухъ-тъ, отъ който сж хиляды окы ся намираатъ надъ всякой чифликъ, трѣбва да ся счита за кривж. Теорія-та че растенія-та въобще, и особенно оныи които сж съ голѣмы листы, като тринетникъ, шалганъ, кукурузъ, и пр. придобиватъ доста селитрородъ отъ въздухъ-тъ чрѣзъ листы-тъ си, може да ся поддържа. Селитрородъ-тъ, който ся придобыва по този начинъ, ся види да е твърдѣ малкъ. Повечето отъ селитрородъ-тъ на нашы-тъ сѣвѣды ся придобыва отъ земж-тъ чрѣзъ корени-тъ. Но земж-та събира нѣкои селитрородны частицы отъ въздухъ-тъ, и твърдѣ вѣроятнѣо е чѣта присвоява свободенъ селитрородъ, и така, по два начина, събира атмосферическыя селитрородъ за хранж на растенія-та.

Минерално вещество или пепель. — Минералны-тъ частицы на растенія-та произхождатъ исключительно отъ прѣсть-тъ. Отъ тѣзи, пепель, варъ, магнезія, желѣзо и сѣрна кислота, трѣбва да ся доставятъ на венчкы-тъ земледѣльческы растенія, чрѣзъ корени-тъ имъ и чрѣзъ прѣсть-тъ, за да порастнѣтъ. Ако нѣкое отъ тѣхъ не ся достави въ достаточномъ количество, всичка-та сѣмъ трѣбва да страда.

Накжсо, въздухъ-тъ и вода-та заедно доставятъ вещества-та, отъ които сѣдѣ-тъ отъ 90-98 на 100 порастватъ.

ОРГАНИЧЕСКИЙ УСТАВЪ

НА

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

ГЛАВА VII.

(Продълженіе).

5.) Непрями даждия.

Б) Спиртуозни.

Чл. 229. — Всякый който работи и искара вино, ракия, или други спиртливы пития подложенъ е на даждие върху произведеннѣто на фабриката си, въ полза на общий ковецъ.

Чл. 230. — Директоръ-тъ на финансы-тъ всяка година опрѣдѣлява цѣната на вината и на спиртливы-тъ пития по която даждието, за което е думата въ прѣдидущий членъ, трѣбува да ся расхвърли и прибере.

Рѣшеннѣто на Директора на финансы-тъ трѣбува да бѣде утвърдено съ единъ законъ.

Чл. 231. — Които продаватъ спиртливы пития трѣбува да бѣдѣтъ снабдени съ дозволеніе отъ полицията и съ единъ петентъ, който имъ се дава отъ писалището на непрямы-тъ даждия.

Чл. 232. — Петенти-тъ се подновяватъ всяка година.

В) Тимбри.

Чл. 233. — Търговскы работи, билети, дѣла или каквито да были записки, които заключаватъ обязательство за плащанне нѣкоя опрѣдѣлена сумма, както и записки за акции, подлежатъ на тимбра въ Источна Румелия, дори и когато е да ся плащатъ въ чужда земж.

Правата за тимбра възъ казаннѣ-тъ нѣща, билети, дѣла и записки сж съразмѣрни съ количеството на суммнѣ, които се заключаватъ въ тѣхъ.

Чл. 234. — Документи които посятъ тимбри на Источна Румелия не подлежатъ на право за тимбра въ другы-тъ области на царството, както и които посятъ тимбра на турското царство не подлежатъ реченото право въ Источна Румелия.

6.) Октроа.

Чл. 235. — Даждия за октроа и даждия градскы даждия гласувани отъ градскы-тъ сѣвѣты кога се случи да не достигатъ общинскы-тъ приходи, както и правилницы-тъ относительно до тѣхнѣ-тъ прибираніе или до тѣхнѣ-тъ измененіе могатъ да ся нарѣдѣтъ по дозволеніе чрѣзъ рѣшеннѣто отъ Главный Сѣвѣтъ.

Чл. 236. — На градскы-тъ сѣвѣты се пада да рѣшаватъ какъ да ся прибератъ даждията за октроа.

Чл. 237. — Колкото се прибира отъ октроа напълно се вноси въ градската казна.

Чл. 238. — На октроа подлѣжатъ само нѣща, които трѣбува да ся потрѣбятъ въ общината.

Чл. 239. — Прѣставницы-тъ за октроа се назначаватъ отъ градскы-тъ сѣвѣты и сж подъ надзоръ на финансовото управление.

I.

Земледѣлие, торговля и общи градежи.

Чл. 240. — Свободата на земжя и свободата на работеннѣто ѣ сж уздравени.

Чл. 241. — Областното правителство не трѣбува да ся бърка въ въпросъ, които досягатъ земледѣлнѣто, освѣнь само да му покровителствува и ободрява работя, и за да реди земледѣльческы работи които бихж могли да бѣдѣтъ вредны на общата здравость.

Чл. 242. — Дирекцията на Земледѣлнѣто, на Търговията и на общнѣ-тъ градежи ще прѣдстави на одобрѣние на областното събрание единъ законопроектъ за устроѣние на земледѣльческы училища.

II.

Управление на земледѣлнѣто на торговията и на общнѣ-тъ Градежи.

Чл. 243. — Дирекцията на Земледѣлнѣто, на Търговията и на общнѣ-тъ градежи, се дѣли на два отдѣла:

1-о Отдѣлъ за Земледѣлие и за Търговия;

2-о Отдѣлъ за общи Градежи.

Чл. 244. — Отдѣлътъ за Земледѣлие и за торговия има си:

а). Единъ началникъ на отдѣла;

б). Единъ сѣвѣтъ, съставенъ отъ трима почетни членове, назначени отъ Губернаторъ.

Тия чиновници правятъ сѣвѣта на дѣла за Земледѣлие и за Търговия.

Чл. 245. — Отдѣлътъ на общнѣ-тъ градежи има си:

а). Единъ началникъ на отдѣла за техническата служба;

б). Единъ архитектонъ;

в). Единъ индженеръ за мостове и стлани пѣтица.

Тия чиновници правятъ постояннѣ сѣвѣтъ на отдѣла за общи градежи.

Чл. 246. — Двата сѣвѣта, за които се става дума, въ прѣдидущий членъ, даватъ си заключение възъ въпросъ работи, за които би се допиталъ до Търговията и на общнѣ-тъ градежи.

Чл. 247. — Единъ областенъ законъ има да уреди службнѣ-тъ, които посятъ на земледѣлнѣто, на Търговията и на общнѣ-тъ градежи.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНЫ.

ИСТОЧНА РУМЕЛИЯ.

Българи-тъ още занимаватъ важно мѣсто въ Европейскыя печатъ. Европейскы-тъ вѣстници продължаватъ да разискватъ положеніе-то въ Источнѣ Румелиѣ. Нѣкои сж расположени да излагатъ истинско-то състояніе на работи-тъ и да сѣдятъ за Българи-тъ справедливо; но други, напоени съ политическѣ враждѣ, сж расположени да прѣвеличаватъ всѣкъ нещастнѣ случкѣ и да осеждаватъ нѣзашчо или за нѣкои прѣстѣпленія на частни лица цѣлыя Българскы народъ. Тѣ не искатъ да помнятъ вчерашно-то мнѣние на тѣзи область, не земаатъ подъ вниманіе настоящы-тъ голѣмы мѣнотини въ управленіе-то на странѣ-тъ, и въ злобѣ-тъ си показватъ себе си съвѣтъ неспособни да критикуватъ безпристрастно бывающы-тъ събытія.

Нѣй ся надѣямы, обаче, че Българитѣ, които усърдно ся подвизаватъ за едно мирно и мадро рѣшеніе на този толкова мажечъ въпросъ, ще държатъ и прѣдъ най-свирѣпы-тъ и неправедны-тъ нападенія отъ неприятели-тъ си. Вoprѣкы венчкы-тъ тѣзи нападенія, тѣ придобиватъ все повече уваженіе у просвѣтеныя свѣтъ, и ако миролюбиви-тъ Българи постоянноуватъ, тѣ по врѣме безъ друго ще постигнатъ своѣ-тъ цѣль.

Нека тѣ слѣдватъ да поддържатъ Управителя си въ усилия-та му да установи едно справедливо управленіе и да въдвори миръ и тишинѣ въ областѣ-тъ за венчкы-тъ народности, нека тѣ настояватъ за спиране-то на неправедны постѣпки отъ коѣто странѣ и да идѣтъ, и тогава не само бѣдѣще-то на Источнѣ Румелиѣ но и на цѣлыя Българскы народъ е въ рѣцѣ-тъ имъ. Ако мадри-тъ свѣтъ, които съдѣржа удивнитѣ членъ на *Марица* отъ 5-й Окт., ся слѣдватъ отъ народа въобще, то свѣтнини-тъ безъ друго ще бѣдѣтъ отъ най-честити-тъ.

Извлечамы слѣдующе-то отъ единъ допискѣ на Цариградскыя дописникъ на *Таймсъ*:

Споредъ достовѣрны свѣдѣнія, които ми пристигнахъ наскоро отъ разны независимы источники, вижда ся че Българи-тъ въ Источнѣ Румелиѣ сж сега по-малко безпокойни. За да разбере чловѣкъ положеніе-то въ тѣзи странѣ трѣба да различава общія народѣ, който ся грыжи токо-рѣчи само за прѣсты-тъ, вещественны-тъ си интересы, отъ малцина-та просвѣтеничкы, които сж въодушевени съ политическы стремленія. Първи-тъ желаютъ само миръ и тишинѣ, и едно достадобро управленіе което да имъ даде възможность да дотѣкмятъ загубы-тъ си отъ прѣди войнѣ-тъ. Да живѣе мирно и спокойно и да трупатъ колкото може повече е идеалъ-тъ на Българскыя селянинѣ, и до когато гледа че може да постигне желаніе-то си, безъ да има кой да му ся брѣка въ работѣ-тъ, той ние мысли да затруднява было Правителство-то си, было Силы-тъ желающы да ся пазятъ тишина-та въ Юго-Источнѣ Европа. Онова което го правяше досадителенъ и опасенъ прѣзъ врѣме-то на Руско-то заниманіе бѣше прѣобладающе-то подозрѣніе, распространено отъ туземны подстрекатели и отъ нѣкои Рускы чиновники, че старо-то Турко управление съ венчкы-тъ си злы-ны щѣше пакъ да ся възвѣрне, и че стра-

на-та щѣше пакъ да стане позорище на всецѣлы кланія и на безпощадны убійства. Колкото повече това подозрѣніе исчезва, толкова повече народно-то чувство утихнува и причины-тъ за възненіе оставатъ по-малко. Че то малко по малко исчезва е явно. Кога да неспразднѣ странѣ-тъ Руска-та войска, мнозина прѣдказвахъ че Турекы-тъ войска веднага ще ся завържатъ, но тѣзи и подобны злокобны прѣдрѣченія не ся изпълнихъ. Плашители-тъ слухове относительно склонности-тъ на Европейскѣ-тъ Комисіѣ и характеръ-тъ на Органическыя Уставъ така сжщо излѣзохъ неистинскы, и Българскы-тъ селяни сега сж по-задоволни нежели подъ Руско-то управленіе. Сжществува, обаче, друго нѣщо, което прѣчи на селяны-тъ въ Источнѣ Румелиѣ да слѣдватъ работи-тъ си безгърыжно както по-напрѣдъ. Това нѣщо е завръщаніе-то на Турекы-тъ бѣжанцы. Когато Турекы-тъ селяни побѣдихъ курпелешкы прѣдъ застѣпители-тъ Рускѣ войска, и заряхахъ почти венчкыя си имотъ освѣнъ онѣзи нѣща които можяхъ да понесатъ въ бѣгство-то си, домове-тъ имъ ся развалихъ повечето или ся занимахъ отъ Българи-тъ, на които собственны-тъ кѣщы бѣхъ ся съсыпали прѣзъ единъ първѣ фазѣ на борбѣ-тъ. Въ нѣкои села земнѣ-тъ на Турекы-тъ бѣжанцы ся усвоихъ и обработвахъ отъ Българи-тъ.

Като прѣмѣръ за любопытны-тъ промѣненія, които така ся извършихъ, азъ ще ви кажа що ми ся случи да видѣхъ азъ лани. Като пристигнахъ една вечеръ въ Окчларъ, въ знаменитѣ-тъ Гюловѣ Долини, азъ ся почудихъ като видѣхъ че село-то, което нѣкога сж бѣше Турко, сега бѣше населено само отъ Българи и бѣше заприличало до-сущъ на Българско село. Като попытахъ за причинѣ-тъ на това чудно прѣображеніе, казахъ ми че жители-тъ отъ едно близосѣдно Христіанско село, които быля побѣдихъ по дп-ри-тъ на Генералъ Гурковы-тъ войска и ся вържили когато Русси-тъ завзели пакъ странѣ-тъ, намѣрили домове-тъ си съвършенно разсыпаны, и настанили ся въ праздно-то Турко село. Нѣкои отъ тѣхъ бѣхъ иждивили по малко пары и довольно трудъ за да позакрѣпятъ новы-тъ си кѣщы, и нѣкои отъ тѣхъ не ся виждахъ ни най-малко да ся страхуватъ че, рано или късно, тѣ ще бѣдѣтъ принудени да дадѣтъ чуждо-то на законны-тъ му притежатели. Съ стотинны подобны прѣображенія трѣба да сж ся случили, ако не чрѣзъ прѣселенія отъ едно село въ друго, поне чрѣзъ замѣстванія въ смѣсены-тъ Мюсюлманскы и Христіанскы села. Русси-тъ не по-кѣтнихъ чувство-то за обезпеченность между новы-тъ притежатели, и Българи-тъ бѣхъ дошли до убѣжденіе че бѣжанцы-тъ никога не щѣтъ да ся вържатъ, и че тѣ ще си останѣтъ притежатели на обсебены-тъ имущества. Това убѣжденіе сега отъ дѣно ся по-клаща. Четыридесетъ хиляды Турекы селяны сж ся завържили до сега въ область-тъ отъ когато ся оттегли Руска-та войска, и выкъ-тъ и сега вѣ чува: Идѣтъ! Идѣтъ! Тѣй като Руско-то управление не ся постара да попрѣправи разаборены-тъ Турекы кѣщы, а напротивъ, остави ги да ся съборятъ о-ще повече, то ново-то и още несъвършенно устроено-то туземно управленіе ся намира въ едно най-трудно положеніе.

И Турко-то Правителство, и то още по-

вече затрудни това положеніе въ не-пращаніе-то назадъ бѣжанцы-тъ съ обыкновенно-безразсѣдны-тъ си постѣпки. Не отдавна, наприимѣръ, то пестренъ въ Бурга съ единъ нараходъ отъ тѣзи нещастници — отъ 1000 до 1500 душы — безъ да ги снабди съ какво-годѣ средство за прѣхранѣ, и безъ даже да прѣдизвѣсти мѣстны-тъ власти. Сиромаси-тъ бѣжанцы, изоставени така въ чуждо мѣсто, и безъ хранѣ и безъ пары, естествено нагнѣжили хлѣбарници-тъ, и прѣди да ся промысли за тѣхъ нѣкои смущенія пронѣзли. Така сжщо хиляды бѣжанцы ся испратихъ по желѣзничѣ-тъ въ Пловдивъ. Когато пристигнали въ села-та си, тѣ намѣрили кѣщы-тъ си разаборены, несжществующы, или завзеты отъ Българи. Похитители-тъ не можали да ся измѣстятъ отвѣдѣхъ, но утѣриватъ мя че тѣ пріемали пришелицы-тъ подъ стрѣхы-тъ си. Трѣба да не повѣдамы обаче, че свѣдѣнія-та ми относительно до тѣзи точкѣ сж съ-сѣмъ мършавы.

До колкото ми е извѣстно, никой още не ся е потрудилъ да обиходи странѣ-тъ и да опише добросѣветно и безпристрастно всичко цѣло може да види н-ли да чуе. Текущи-тъ мнѣнія сж повечето основаны на доказательства малко убѣдителны; на единъ-тъ странѣ имамы свѣдѣтелствованіе-то на онѣзи които отъ чувство или отъ интересъ затулятъ мрачкы-тъ шарове на картинѣ-тъ; на другѣ-тъ, описанія-та на нѣкои Гръцкы или Турекы вѣстници, на които тъмната риторика явно не ся основава на безстрасны наблюденія, и на които често-доказана-та склонность да прѣвеличаватъ отпѣма венчкѣ-тъ имъ стойность. Можемъ да вѣрваемъ че бѣжанцы-тъ не сж были пріети много сѣрдечно, и твърдѣ вѣроятно е че въ нѣкои случаи, споредъ както извѣстятъ, злѣ сж ся распорѣждали съ тѣхъ; но забѣлѣжително е че 40,000 сж ся вържили веченазадъ, безъ да произлѣзе нѣкоя значителна борба между тѣхъ и Христіанско-то населеніе. Това показва че враждебно-то чувство у Българи-тъ много е ослабило; и туй промѣненіе трѣба да ся отдаде едно на успокоително-то вліяніе на врѣме-то, друго на това дѣто полу-тайны-тъ дружества сж прѣстанѣли да влиуватъ постоянно народа. Въ Татаръ Пазарджикъ и въ други мѣста, които по-напрѣдъ бѣхъ огнища на тѣзи дружества, стары-тъ враждебны чувства още сж въ силѣ-тъ си, и Мюсюлманн-тъ, казватъ, тамъ ся злоупотрѣбаватъ; но азъ съмъ наклоненъ да повѣрвамъ че въ новини-тъ, които ся разносятъ относительно този прѣдмѣтъ, има доста прѣвеличѣніе. Въ Татаръ Пазарджикъ, утѣриватъ, Мюсюлманн-тъ най-безстыдно ся угнетявали; но монѣ свѣдѣнія, които съмъ пріелъ отъ очевидцы, не ся съгласяватъ въ всичко съ общопрѣеты-тъ мнѣнія. Единъ мой пріятель, който ся намѣрилъ въ града прѣзъ Рамазана, разказва че нощемъ джаміи-тъ тамъ былы освѣтлены и тѣпани тѣпали въ Турекы-тъ кѣщы. Тѣзи нѣща не ся съгласуватъ до тамъ съ утѣрженія-та че Мюсюлманн-тъ были до толкова исплашени, цѣло не смѣяли да ся покажѣтъ на улицы-тъ. Нѣколцина Българи, които добрѣ знаѣтъ странѣ-тъ, мя утѣриватъ че съотечественници-тъ имъ нѣматъ сега никакво възраженіе противъ възвръщаніе-то на Турекы-тъ селяны, защото земля има до-волно за венчкы; това, обаче, противъ което тѣ възражаватъ, е възвръщаніе-то на влія-

телны-тъ бейове и агы, които зехъ голѣмо участіе въ размирия-та прѣди и по врѣме-то на войнѣ-тъ. Не трѣба, обаче, да ся мысли че положеніе-то на бѣжанцы-тъ не е сега критическо. Даже и онѣзи, които сж ся привили за сега подъ покрывъ, иматъ още да ся борятъ съ голѣмы мѣнотини. Тѣ не сж промыслили за идущѣ-тъ жетвѣ, и не можѣтъ нищо да сторятъ, защото тѣ нѣматъ нищо до-бытъкъ, нищо ораческы оръдія, нищо пакъ сѣме за посѣвъ. Тѣзи сж мѣнотини-тъ които мѣстнѣ-то управленіе не може да отстрани, и трѣба да ся надѣямы че Областно-то Сѣбраніе ще обърне вниманіе-то си на този въпросъ.

Положеніе-то на работи-тъ въ Источнѣ Румелиѣ е по-малко надеждно, понеже мѣнотини-тъ които ся явяватъ въ благоустройство-то на Правленіе-то сж много по-голѣмы и по-многочисленны. На сѣверъ отъ Балкана тѣ сж такыва, каквыто бы посрѣщнало всѣко ново Конституціонно Правителство въ коѣ-да-е образованнѣ странѣ, но въ неописаннѣ-тъ область Румелиѣ хора-та теглятъ отъ злины които имъ нанесе Берлинскы-тъ Конгресъ. Тамъ всичко е неопрѣдѣленно. Никой не знае кой управлява странѣ-тъ, или какво е правленіе-то ѣ. За интересъ-тъ на нѣкои партіи е, види ся, да ся продължава това състояніе на работи-тъ и да ся произвожда колкото ся може повече безпорядкъ. Населеніе-то ся държи въ постоянно раздраженіе, и никой не знае цѣло да очаква отъ днесъ за утрѣ. Берлинскы-тъ Конгресъ е най-вече отговоренъ за това, и безъ съмнѣніе за интересъ-тъ на Австріѣ бѣше да ся поддържа безначаліе-то и смущеніе-то въ Европѣ-тъ Турціѣ. Планъ-тъ на тѣзи дѣржавѣ бѣше да погълне венчкы-тъ Европѣ-тъ области на Турціѣ, и пѣтъ-тъ ѣ трѣба да бѣде отворенъ за Солонъ и ако е възможно за Цариградъ. Тука ся вѣрва че Англіѣ-тъ пълномощници въ Берлинъ сж имали таенъ договоръ да поддържатъ притязанія-та на Австріѣ, но никой не вижда какъ ще ся ползува Англіѣ отъ тѣзи наредбѣ. Явно е че никой нищо не спечели въ Турціѣ отъ раздѣленіе-то на Българіѣ; но злины-тъ, които произлѣзохъ отъ това раздѣленіе, не бы были толкова голѣмы, ако Конгресъ-тъ не бѣше поне измыслилъ да даде разны правленія на двѣ-тъ Българіи. Това, наистинѣ, имѣ за слѣдствіе да причини постоянно-то незадоволство на цѣлъ Българскы народъ, но, по-лошо-то е туй, то даде на Турци-тъ и Гръци-тъ да ся помыслятъ че наредба-та за Источнѣ Румелиѣ е приврѣмѣнна наредба, и че съ искусствѣнны вліянія тѣ ще можѣтъ да ѣ развалѣтъ. И тѣ не останѣхъ да не ся въсползуватъ отъ това обстоятелство. Фанариотекы-тъ и Румелиѣ-тъ Гръци правятъ всичко цѣло имъ иде отрѣкы да производѣтъ смущенія и да затрудняватъ положеніе-то въ Источнѣ Румелиѣ. Единъ нарастающъ порой хулы ся изсыпва върхъ Българи-тъ отъ Гръцкы-тъ вѣстници и отъ Френскы-тъ имъ отзывъ *Фарз дѣо Босфоръ*. Тѣ сж пълни съ лѣжливы прѣдставленія отъ всѣкой видъ, и една часть отъ Гръци-тъ въ областѣ-тъ дѣйствуватъ въ пълно съчувствіе съ тѣзи вѣстници. Свободна Гръція не съчувствува съ този крѣстовъ-походъ, и опитванія ся направихъ отъ нѣколко седмицы да накаратъ тукашны-тъ Гръцы да ся сговорятъ съ Българскѣ-тъ Церквѣ, като оттеглятъ схизмѣ-тъ и ся

оближатъ. Върва се че Патрикъ-тъ благопріятствувалъ на това, но тукашнѣ-тъ Гръцки вѣстници се въспротивиха съ едно буйство което бѣше непонятно на неоглашени-тъ. Тѣ обявиха че "поддържаніе-то на схизмъ-тъ е единичка-та надежда на Еленизмъ-тъ," и се обръщахъ съ позивъ къмъ Портъ-тъ да се намѣни и спомогне да възбрани примиреніе-то "което безъ друго ще се поелѣдва отъ едно съединеніе на Българи-тъ и Гръци-тъ да неждатъ Турци-тъ и да раздѣлятъ странъ-тъ помежду си."

И Турци-тъ, и тѣ се стараѣхъ въскояче да произведѣтъ безредіе въ странъ-тъ, и да намѣрятъ нѣкое извиненіе за да ѣхъ завземѣтъ съ войскъ-тъ си. Това, разумѣва се, трѣбаше да се очаква, и то е до нѣкъдѣ извинително. Тѣ естествено желаетъ да завладѣятъ пакъ тѣзи богатъ областъ, и тѣмъ се чини че иматъ право да се оплакватъ отъ Българи-тъ, които не покрѣпватъ бѣжанци-тъ Туреки на радо сърдце. Мѣжнотѣи пма и на двѣ-тъ страни, които затрудняватъ положеніе-то. Тѣзи мѣжнотѣи сѣ такъва, напирмѣръ. Въ много градове Български-тъ мѣстница се изгориха отъ Турци-тъ. Когато Турци-тъ побѣдихахъ и Българи-тъ ся върнахъ, тѣ влѣзохъ въ Туреки-тъ къщи, а сега, разбира се, не имъ се ще да излѣзатъ отъ тѣхъ за да влѣзатъ бѣжанци-тъ, а тѣ да расикатъ черги по поле-то. При това, въ много случаи на Българи-тъ земи-тъ сѣ отнехъ по единъ най-неправеденъ начинъ прѣди нѣколко години, подъ прѣдлогъ на единъ новъ законъ за земи-тъ. Тѣзи земи бѣхъ паднали въ рѣцѣ-тъ на богаты Турци, които побѣдихахъ прѣзъ войнъ-тъ, а сега се връщатъ да си ги искатъ. Българи-тъ иматъ стари-тъ хюджети и Турци-тъ нови-тъ. Кому принадлежатъ тѣзи земи по право? Мѣжнотѣи-тъ сѣ напетни много, но въ нѣкон случаи и двѣ-тъ страни заслужаватъ пашето съчувствіе.

При тѣзи обмыслени опытанія отъ странъ на Турци и Гръци да се размири страна-та, както и на малцина Българи сѣ распалени главы, които сѣ доста глупави да прѣдполагатъ че едно размирие може да ускори съединеніе-то имъ съ Княжество-то, притурѣте и неразбранщинъ-тъ за управителнъ-тъ власть. Порта-та притязавъ върховнъ власть, и праща високи заповѣди на Пашъ-тъ. Паша-та естествено сматра себе си глава на Правителство-то. Европейска-та комисія притязавъ право-то да упражнява власть когато ѣ екимне. Консули-тъ възвематъ право-то да интригуватъ или да налагатъ въскоя волѣ-тъ си отъ името на свое-то Правителство. Директоріа-та, на којѣто болшинство-то е Българско, счита себе си отговорна за управление-то, и една Конституція отъ стотни членове съществува, която е на теоріѣ законъ-тъ на онѣзи земи. И едно Народно Събрание скоро ще се прибави въ този листъ.

Слѣдъ като внесохъ венчъ-тъ тѣзи смѣсъ и неразбориѣ въ Источнъ Румелиѣ, Европейски-тъ Силы се оплакватъ че народъ-тъ не умѣе да се самоуправлява! Може-бы и да не умѣятъ, но до сега тѣзи хора не сѣ имали случай да се опитатъ. Ака миръ-тъ и тишина-та трѣба нѣкога да се възстановятъ въ тѣзи нещастнъ областъ, правленіе-то ѣ трѣба да се упрости и укѣрпи; то трѣба да се остави самъ да гледа работи-тъ си, и да се ползува отъ новонаработенъ-тъ Конституцій. Алеко Паша трѣба да се

насърдчава и поддържа отъ Силы-тъ. Българи-тъ, които съставляватъ болшинство-то на населеніе-то, се страхуватъ да не бы да се прѣдадѣтъ пакъ на нѣжнѣ-тъ милости на Туреко-то Правителство, и иматъ право да се страхуватъ. Една голѣма Турека войска е расположена станъ-тъ си по Источнъ-Румелиѣ-скъ-тъ границъ. Порта та търпи нѣкое извиненіе да влѣзе въ областъ-тъ. Извѣстни Европейски прѣдставители въ Пловдивъ вынѣхъ заглашаватъ съ Турски-тъ войски, и народъ-тъ върва че тѣ интригуватъ за да ги доведѣтъ. Миръ и спокойствіе не могатъ да съществуватъ въ единъ странъ която е въскоя часть на страхъ отъ нападеніе, и нѣщо трѣба да се стори за да се отмахне този страхъ отъ Источнъ Румелиѣ. Турека-та войска трѣба непрѣмѣнно да се махне, и прѣдъ Порта-та трѣба да се настрѣн да остави Алеко Пашъ на мира да устроява самъ си правленіе-то си колкото му иде отръжкы. Ако този не точникъ на страхъ и безпокоеніе се отмахне, Българи-тъ ще пріематъ положеніе-то и ще се ползуютъ отъ него колкото могатъ.

Подписано
"Единъ Источенъ Дипломатъ."

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Завчера въ сѣботъ Султанъ-тъ промѣни Министры-тъ си. Настояще-то Туреко министерство е съставено както слѣдва: Сандъ Паша, Башъ Векилиъ; Савасъ паша, Министръ на Вънкашны-тъ Дѣла; Махмудъ Недимъ паша, Министръ на Вѣтрѣшны-тъ Дѣла, и проч. проч.

Избори-тъ въ Княжество-то за Народно-то Събрание сѣ ся свѣршили, както се вижда, на всякъдѣ благочинно и мирно. Ный нѣмамы за тѣхъ никаквы подробности. Научаваме се само че Г-лъ Драганъ Цанковъ е былъ избранъ същеврѣменно за народенъ прѣдставитель отъ Търново, Свищовъ, Варна и Руссе, и че той пріелъ избраніе-то си отъ Свищовъ.

Мѣстныи-тъ Англіѣскыи вѣстникъ увѣрива че Българи-тъ въ Источнъ Румелиѣ прибѣгнали до интриги, подкупничество, и други беззаконны мѣрки за да повлѣяютъ избори-тъ за Областно-то Събрание, и сполучили. Гръцко-то населеніе на Источнъ Румелиѣ отиравило за това единъ Протестъ до Високъ-тъ Портъ и до прѣдставители-тъ на Силы-тъ въ Пловдивъ.

Терджумани Хакикатъ, като оплаква настояще-то състояніе на Туреки-тъ финанци, казва че най-тежкы-тъ разпосы на Правителство-то сега сѣ разноски-тъ, които то прави за бѣжанци-тъ. Тѣзи бѣжанци, ходѣтъ дѣ ходѣтъ, пакъ ся връщатъ въ Цариградъ, защото нито въ Азіѣ нито въ Румелиѣ намѣрватъ средства за прѣнѣтаваніе. Турекий-тъ вѣстникъ свѣтвува Туреко-то Правителство да вземе мѣрки, строгы мѣрки, за да се намѣтятъ тѣзи постоянни прѣселенци на мѣста-та си въ Княжество Българіѣ и въ Источнъ Румелиѣ. Ако стане нужда, казва истый-тъ вѣстникъ, Порта-та трѣба да поиска отъ Силы-тъ да улучшатъ настояще-то положеніе въ тѣзи двѣ страни, което е негѣрпно за Мухамеданци-тъ.

Дописникъ-тъ на единъ Парпжкы вѣстникъ, *Солейлъ*, разказва нѣкои нѣща отъ

единъ свой разговоръ съ прочутыя Унгарскы патриотъ Кошута въ мѣстопрѣбывалище-то му въ Италиѣ.

Г. Кошута сматра Унгариѣ загубена. Той върва че Австро-Германскыи съюзъ ще се послѣдва неизбѣжно отъ единъ съюзъ помежду Франціѣ и Руссіѣ, и че, когато настане борба-та, Австро-Унгариѣ сама ще бѣде изложена на ударъ-тъ отъ Славяны-тъ. Кошута прѣпорѣчва на Франціѣ да стѣпи въ съюзъ съ Руссіѣ. Той обявява че желаніе-то Князь Бисмарково е да ѣхъ приспѣва до врѣме въ дълбокъ сънъ, но той е увѣренъ че Германскыи-тъ Канцелерни не ще успѣе да измами днешны-тъ държавны мѣжѣ на Френскъ-тъ Републикъ както той сполучи едно врѣме да изма- Императора Наполеона III.

Бытолчани исказватъ своѣ-тъ благодарность Г-ну Е. Манолову, който подарилъ на училище-то имъ едно годишно теченіе отъ в. *Kurie d'Oriant*. Тѣ тоже благодарятъ и на непознаты тѣмъ Господниъ, който имъ пращалъ за години и половини истыя листъ.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Букурещъ, 5 Окт. — По прѣдложеніе отъ Министра на Исповѣданія-та, подтверждено отъ Министерскыи Съвѣтъ, Князь Карлъ издаде единъ указъ да се поверне на Мухамеданци-тъ голѣмъ-тъ джаміѣ въ Бабадагъ, както и други джаміи въ Добруджѣ.

Лондонъ, 6 Окт. — Лордъ Салсбери говори снощи на едно събрание за вънкашнъ-тъ политикъ на Англіѣ. Той каза че Британско-то занимание на островъ Кипръ има за цѣль да спре Руски-тъ настѣпленія въ Азіѣ. Гръжа-та да се прѣдваря распространіе-то на Славянство-то въ Европѣ е повѣрена Австрії; и ако бы Австріѣ да се нападне, тя не ще се остави сама. За Австро-Германскыи съюзъ (рекло Негово Лордство) трѣба да се радвамы.

Лондонъ, 7 Окт. — Единъ телеграмъ отъ Симлѣ извѣстива че Якубъ Ханъ си далъ оставкѣ-тъ като Аванскыи Емиръ.

Мадридъ, 7 Окт. — Наводненія-та въ областъ-тъ Мурціѣ сѣ погубили около 500 души. Загубы-тъ ся прѣсметатъ до 30,000,000 франка.

Лондонъ, 8 Окт. — "Научаваме се," казва *Дейли Нюзъ*, "че Правителство-то е рѣшило направеніе-то на единъ желѣзъ-пѣтъ отъ Индіѣскъ-тъ границъ до Кандахаръ."

Лондонъ, 8 Окт. — Правителство-то се извѣстило за убиваніе-то на Англіѣскыи Настояникъ въ Нага-Хилъ, въ туземно-то Асамско царство, на сѣверо-источнъ-тъ границъ на Индіѣ.

Лондонъ, 8 Окт. — Отъ Симлѣ телеграфиратъ че Аванци-тъ ся събиратъ въ купъ за да прѣсѣкатъ съобщенія-та на Англіѣскъ-тъ силъ въ Кабулъ. Британскыи-тъ войски сѣ на црѣкъ; и тѣ ся съвокупляватъ за да противостоятъ.

Лондонъ, 8 Окт. — Споредъ единъ телеграмъ отъ Пашавуръ до *Дейли Телеграфъ* Руско-то походно тѣло прѣвзело града Мервъ подиръ единъ тежка борбѣ. Тука ся върва че Русскыи-тъ трѣба да сѣ завзели не Мервъ, но другъ, по-маловажнъ, точкѣ. Тѣзи новинъ направилно впечатленіе, и вѣстници-тъ венчкы обявяватъ че Мервъ и Хератъ сѣ ключове-тъ на Индіѣ.

Лондонъ, 8 Окт. — *Дейли Телеграфъ* има причини да върва че Англіѣ, Германія, и Австріѣ сѣ въ прѣговори помежду си за едно общо споразумѣніе.

ИЗВѢСТІЕ.

Извѣстива ся на подданици-тъ отъ Българско-то Княжество че писалище-то на Канцеларіѣ-тъ при Княжеско-то Агентство въ Цариградъ е отворено съ кой денъ освѣтъ недѣлны-тъ и празничны-тъ дни.

Подданици-тъ отъ Българско-то Княжество ся поканватъ да ся прѣдставятъ въ писалище-то на Канцеларіѣ-тъ (улица *Мектебъ № 6*) за да ся запечатъ и да ся снабдятъ съ потребныи билети за живѣніе въ тѣзи столицѣ.

Цариградъ-Пера,
24 Септември 1879.

Канцелерина на Агентство-то
Н. Геновичъ.

ИЗВѢСТІЕ.

НАЙ-ДОБРИ ЛАСТИЦЫ.

Най-добри ластици сѣ онѣзи които ся правятъ отъ СѢВЕРНЪ-ТЪ БРИТАНСКЪ КОМПАНИѣ въ ЕДИНБУРГЪ. Прѣвъходство-то на тѣзи ластици е добрѣ познато въ Цариградъ, и защото хора-та тѣхъ прѣдпочитатъ повече отъ други, нѣкои безчестни фабриканти сѣ принудили да подражаватъ търговскыи бѣлѣгъ на тѣзи компаниѣ, които бѣлѣгъ е единъ Левъ, въсправенъ на задни-тъ си крака.

Единъ чифтъ ластицы направлены отъ тѣзи компаниѣ траятъ повече отъ два чифта съ лѣжовныи бѣлѣгъ.

За това ся извѣстива публика-та да внимава когато купува ластицы да търси на тѣхъ печатанъ думъ-тъ *Edinburgh* подъ Левъ-тъ, и вѣтрѣ въ всякой ластицѣ по едни къпѣны, безъ които бѣлѣзи ластици-тъ, явно, не сѣ направени отъ тѣзи компаниѣ.

Ластици-тъ отъ фабрикъ-тъ на тѣзи компаниѣ ся намиратъ за продажъ въ Галатѣ при Діамандиѣ Георгіадисъ, № 5, Голѣма-та улица на Каракіѣ и въ Стамбулъ при Н. Стаматіадисъ, Султанъ Хамидъ № 68, Камондо Ханъ, и на дюшны при Г. Гаджролъ, Американъ Ханъ.

Текуща-та цѣна на пары-тъ.

Отъ 100 гроша Т. лира.

	Гр.		Гр.
Меджидіе . .	106. 12	Рускыи полъ	89.
Бешликъ . .	118. —	Наполеонъ	87.
Бакъръ . . .	425. —	Кремницъ . .	51.
Кайме ново	740. —	Англ. лира	109.

Консолиде гр. 12. 12
Акціи на Румел. желѣзницѣ фр. 42. —
10 Октомври 1879.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.

Въ Американъ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тъ на А. Х. Бояджиянъ.